

Bezoekadres
Stadhuis, Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Gemeente Amsterdam

Bestuursdienst

Directie Stedelijke Bestuursadviesing
Afdeling Sociaal Domein

Postbus 202
1000 AE Amsterdam
Telefoon 020 552 9111
Fax 020 552 3426
www.amsterdam.nl

Retouradres: BDA, Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

Aan de Gemeenteraad

Stadhuis, Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Datum 18 april 2011
Ons kenmerk
Behandeld door Duke Buist
Doorkiesnummer 020 552 3334
Faxnummer
E-mail

Onderwerp Bestuurlijke reactie op het rapport van de commissie Gunning

Geachte leden van de raad,

Afgelopen vrijdag hebben wij het onderzoeksrapport ontvangen van de onafhankelijke commissie Onderzoek zedenzaak Amsterdam, de commissie Gunning. Deze brief is een gezamenlijke eerste reactie namens de Vierhoek, het College en de Dagelijks Besturen van de stadsdelen, uiteraard met inachtneming van ieders eigen verantwoordelijkheden. Het onderzoeksrapport staat geagendeerd voor de gecombineerde Commissie Algemene Zaken en Financiën en de Commissie Onderwijs, Zorg en Kunst op 20 april aanstaande.

Het College komt vóór het meireces met een reactie op alle aanbevelingen uit het rapport die aan de gemeente gericht zijn.

1. Inleiding

Op 12 december 2010 kreeg een grote groep Amsterdamse ouders het afschuwelijke bericht te horen dat hun kind of kinderen betrokken zijn bij een zedenzaak. In de periode die daarop volgde is de inzet van de Amsterdamse Vierhoek er op gericht geweest om ouders en kinderen zo goed mogelijk te informeren en alle noodzakelijke hulpverlening te bieden.

In nauwe samenspraak met de Vierhoek en na overleg met het Rijk heb ik op 23 december 2010 aan prof. dr. Louise Gunning - Schepers gevraagd om te onderzoeken welke lessen er getrokken kunnen en moeten worden uit deze zedenzaak. De onderzoekcommissie bestaat verder uit mr. Evelien van Schaardenburg - Louwe Kooijmans en prof. dr. Jan Naeyé. De commissie is in haar werkzaamheden ondersteund door een secretariaat van PwC.

Het stadhuis is bereikbaar per metro en tram (lijnen 9 en 14), halte Waterlooplein

De opdracht aan de commissie was om alle feiten en omstandigheden te onderzoeken met betrekking tot de vraag hoe het (mogelijke) misbruik van kinderen op de kinderdagverblijven en via de betreffende internetoppascentrale(s) heeft kunnen plaatsvinden. Het onderzoek richt zich op de periode tot aan 7 december 2010, het moment waarop de eerste verdachte is aangehouden. Het doel is om lessen te trekken om te borgen dat onze kinderen in een fysiek en emotioneel veilige omgeving kunnen verkeren.

Allereerst willen wij grote waardering uitspreken voor het werk van de onderzoekscommissie. Wij zijn de commissie erkentelijk dat zij er in is geslaagd om het onderzoek in korte tijd af te ronden. Ook past het om alle betrokken partijen te danken voor hun open inbreng en actieve deelname die hebben bijgedragen aan de totstandkoming van het rapport.

Het rapport van de commissie Gunning beschrijft de wet- en regelgeving voor het toezicht op kinderopvanginstellingen en geeft een uiteenzetting van het handelen van alle betrokken instanties en partijen. Het onderzoek gaat ook in op de afhandeling van de meldingen uit 2006 en 2008 van mogelijk seksueel misbruik op een van de betrokken kinderdagverblijven.

De conclusies van het rapport onderstrepen de noodzaak van een radicale omslag in ons denken en doen. De zedenzaak toont aan dat we de (te) onbevangen manier waarop we in het verleden keken naar de veiligheid van onze kinderen in de kinderopvang helaas moeten laten varen.

Het rapport zal grote impact hebben op de kinderopvang en het toezicht en de handhaving. Duidelijk is dat alle betrokken partijen op fundamentele punten hun werkwijzen moeten herzien om te zorgen dat we als samenleving hoge drempels opwerpen tegen mogelijk seksueel misbruik van jonge kinderen en andere vormen van mishandeling. Dat geldt in de eerste plaats voor de kinderopvangbranche zelf.

Wij hebben die verantwoordelijkheid ook en willen al het mogelijk doen om een halt toe te roepen aan seksueel misbruik. Dat geldt helemaal als (kleine) kinderen het slachtoffer zijn. Zij zijn niet in staat voor zichzelf te spreken. Daarom verdienen vooral zij bescherming. Tegelijkertijd realiseren we ons, hoe onbevredigend ook, dat we als overheid misstanden nooit volledig kunnen buitensluiten. Wel kunnen we met landelijke en lokale maatregelen zo veel mogelijk doen om drempels op te werpen. Net als de commissie zijn wij van mening dat die drempels niet hoog genoeg kunnen zijn.

De –aanbevelingen van de commissie zijn waardevol en praktisch. De commissie richt zich in haar aanbevelingen niet alleen tot Amsterdam maar ziet noodzaak om vanuit de concrete gebeurtenissen in de Amsterdamse kinderopvang maatregelen voor te stellen met consequenties voor de gehele sector.– De aanbevelingen richten zich tot houders van kinderdagverblijven, branche, gemeente, Rijk en ouders. Hieronder worden ze kort samengevat.

1. Houders van kinderdagverblijven.
De commissie ziet hen als de belangrijkste actor om de veiligheid te borgen en de kwaliteit van een kinderdagverblijf te verbeteren.
2. Branche
De commissie vraagt de branche om de benodigde professionaliseringsslag van kinderdagverblijven te versnellen. Zij zouden kwaliteitseisen moeten stellen en slechte kinderdagverblijven niet meer als lid moeten toelaten. Ook acht de commissie het van groot belang dat vanaf morgen de onlangs ontwikkelde governance code wordt geïntroduceerd. De governance code borgt dat er altijd een vorm van toezicht is op een directeur of houder.
3. Gemeente
De commissie ziet beleid, registratie, toezicht en handhaving als de steunpilaren van de kinderopvangsector. De commissie acht een stevigere visie op een gemeentelijk beleid rondom kinderopvang nodig. Toezicht maar vooral handhaving kunnen en moeten veel beter. De taakverdeling tussen toezicht en handhaving moet helder zijn. De commissie vindt dat de gemeente daar vanaf morgen op moet en kan toezien. Verder doet de commissie een beroep op de gemeente om alle ogenschijnlijk kleine punten die de commissie noemt ook bij alle kinderdagverblijven en bij alle gemeentelijke diensten worden uitgevoerd.
4. Politie en samenwerkingspartners bij preventie en vroegsignalering.
De commissie geeft aan dat de samenwerking tussen jeugdgezondheidszorg, jeugdzorg, het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) en de politie moet worden geïntensiveerd. Er moet in elke gemeente of regio een concentratiepunt komen waar alle instanties vermoedens inbrengen en bespreken. Het coördinatiepunt zorgt ervoor dat signalen over mogelijk seksueel misbruik van kinderen als melding bij de politie wordt ingebracht. De politie moet elk vermoeden als melding registreren zodat signalen aan elkaar kunnen worden gekoppeld. In het overleg moet worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de afronding van een melding en die persoon moet het belang van het kind voor ogen hebben.
5. Rijk
De commissie is van mening dat de drempels niet hoog genoeg kunnen zijn om te helpen voorkomen dat de seksuele voorkeur van sommige mensen voor jonge kinderen in misbruik wordt omgezet en dat ouders er recht op hebben om alleen te hoeven kiezen uit kinderdagverblijven die goed of heel goed zijn. De commissie doet een beroep op het Rijk om dit proces met regelgeving te faciliteren.
6. Ouders
De commissie doet een beroep op ouders om via de oudercommissies toe te zien op de uitvoering van de aanbevelingen.

Het aantal aanbevelingen is omvangrijk en richt zich op een groot aantal partijen. Vanuit onze betrokkenheid zullen wij er, in gezamenlijkheid met de ministeries van Veiligheid en

Justitie en Sociale Zaken en Werkgelegenheid, ook op toezien dat alle andere partijen voortvarend aan de slag gaan.

Wij omarmen de aanbevelingen en nemen de verantwoordelijkheid om de aanbevelingen die aan ons gericht zijn uiterlijk 7 december van dit jaar in uitvoering te nemen. Zo kunnen we een jaar na dato aantonen dat we hebben geleerd van wat er hier is gebeurd. Hierover zullen wij rapporteren aan uw raad en de betrokken ouders. Vóór de laatste raadscommissie vóór het zomerreces informeren we u hoe ver de verbeterinitiatieven op dat moment zijn.

Het rapport van de commissie Gunning richt zich met name op de kinderopvang en het stelsel eromheen. Wij willen hier benadrukken dat kindermisbruik en kinderporno vormen van criminaliteit zijn, die om meer vragen dan wijziging van houding en werkwijzen in de kinderopvang en het stelsel erom heen. Bestrijding ervan is ook breder noodzakelijk met alle mogelijke middelen. Wij zullen landelijke initiatieven gericht op de daders en preventie ondersteunen, participeren in landelijke pilot-projecten en waar nodig meewerken aan de totstandkoming van mogelijk noodzakelijke wijzigingen in wet- en of regelgeving. In ieder geval is van belang dat zo snel als mogelijk bij de screening voor de Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) ook wordt gekeken naar de strafrechtelijke informatie uit het buitenland. Nederland is daarbij wel afhankelijk van de medewerking van andere landen.

2. Strengere kwaliteitseisen als conditie voor veiligheid

De introductie van de marktwerking in de kinderopvang had tot doel om ouders op basis van kwaliteit en prijs een vrije keus te geven uit het aanbod. Door wachtlijsten, praktische overwegingen zoals afstand en flexibiliteit en de aard van de kinderopvang is de marktwerking gebrekkig. Ouders wisselen niet zomaar van kinderdagverblijf. De onvolledige marktwerking maakt het stellen van minimum kwaliteitseisen des te belangrijker. Met de commissie zijn we van mening dat ouders in Amsterdam de keuze moeten hebben tussen enkel 'goede' en 'zeer goede' kinderdagverblijven. Aanscherping en toepassing van de kwaliteitseisen is daarvoor noodzakelijk. Deze aanscherping is in de eerste plaats nodig om meer veiligheid te creëren in de kinderdagverblijven. Net als de commissie denken wij dat het 'vierogenprincipe' een essentiële drempel vormt tegen misbruik. Verhoging van de kwaliteitseisen is in de tweede plaats noodzakelijk omdat kwalitatief goede kinderdagverblijven in positieve zin bijdragen aan de ontwikkeling van kinderen. De commissie pleit er terecht voor dat kinderopvang maatschappelijk gepositioneerd wordt als een voorziening die de ontplooiing van het kind centraal stelt en niet alleen een voorziening die ouders in staat stelt om te werken.

Naast het Rijk, dat de wettelijke minimumeisen stelt, heeft de branche zelf een belangrijke eigen rol in het bevorderen van de kwaliteit van de kinderopvang. Dan gaat het bijvoorbeeld om zaken als het screenen van medewerkers en de bevordering van de deskundigheid van personeel in onder andere het herkennen van signalen. De rol van de gemeente is om te controleren en te stimuleren dat de kinderdagverblijven de gevraagde kwaliteit bieden. Ook al constateert de commissie geen causaal verband met de

zedenzaak, duidelijk is dat we als gemeente veel meer moeten doen om te zorgen dat zwakke kinderdagverblijven niet op de markt komen. Als ze al op de markt zijn, dan moeten ze verbeteren. Indien verbetertrajecten niet helpen, zal een kinderdagverblijf in het uiterste geval gesloten worden. De commissie beveelt aan om een extra sanctie te introduceren (aanstellen van een tijdelijke manager op kosten van de houder). Deze sanctie voorkomt dat ouders direct de dupe worden, wanneer de houder onvoldoende doet om de kwaliteit van het kinderdagverblijf te verbeteren. Van geval tot geval zal moeten worden gezien of de inzet van een dergelijke sanctie wenselijk en effectief is.

De maatregelen die de commissie voorstelt kunnen aanzienlijke kosten met zich meebrengen. Het College zou het een onwenselijk effect vinden als ouders als gevolg van de maatregelen veel meer moeten gaan betalen voor kinderopvang. Om die reden ondersteunt het College de aanbeveling van de commissie om op landelijk niveau een vervolgonderzoek te doen naar de financiële effecten van de voorgestelde maatregelen en de financiële situatie en positie van de sector.

3. Het lopende project 'Verbetering handhaving kinderopvang'

De commissie Gunning is kritisch over het toezicht en de handhaving door de gemeente Amsterdam. De commissie heeft vooral de drie stadsdelen (Zuid, Oost en West) waar de betrokken kinderdagverblijven zijn gevestigd onderzocht. De commissie oordeelt dat het beleid ten aanzien van toezicht en handhaving te weinig is ontwikkeld en dat het samenspel tussen toezicht en handhaving niet sterk is. Verder is de commissie van mening dat de uitvoering van toezicht leidt tot een beperkt beeld van de kwaliteit in de praktijk en dat de uitvoering van de handhaving versneld verbeterd moet worden. De commissie geeft aan dat de uitvoering van het toezicht belemmerd wordt door de landelijke kaders waarbij het toezicht is gericht op de minimale eisen om te voldoen aan de wet in plaats van daadwerkelijk kwaliteitstoezicht te zijn.

Al eerder in 2008 is door de Inspectie voor het Onderwijs (de tweedelijns toezichthouder) geconstateerd dat de gemeente Amsterdam een 'achterblijvende gemeente' is op het gebied van handhaving kinderopvang. Op 1 september 2010 zijn de stadsdelen een verbetertraject gestart dat tot 1 mei 2011 loopt. Hierbij worden de volgende doelstellingen gehanteerd:

- Een uniform registratie- en handhavingsbeleid, stadsbreed;
- Duidelijke communicatie naar houders (en ouders);
- Transparante uitvoering van de handhaving;
- Inzicht in overtredingen, handhavingsactiviteiten en effecten.

In het rapport wordt duidelijk aangegeven dat de centrale stad op bestuurlijk niveau geen rol heeft genomen toen de Inspectie van het Onderwijs aangaf dat de Amsterdamse handhaving van de kinderopvang tekort schoot.

Terugkijkend zijn wij van mening dat deze terughoudende rol niet terecht was. Wij hadden in ieder geval nauwgezet en actief moeten monitoren of er op tijd een voortvarend een verbetertraject werd ingezet en of dat voldoende resultaat had.

Dit geldt zeker sinds 2009. In het kader van het traject 'Verbetering bestuurlijk stelsel' zijn immers de inzichten en afspraken over de rol van de centrale stad gewijzigd. Toen is geconstateerd dat een duidelijke afbakening van taken en bevoegdheden belangrijk is, maar dat de centrale stad heldere beleidskaders mee moet geven en prestaties moet blijven volgen.

In de volgende paragraaf beschrijven we langs welke lijnen wij het toezicht en de handhaving willen versterken, dit in aanvulling op het lopende verbetertraject.

4. Fundamenteel andere rol van de gemeente bij kinderopvang

Wij volgen de gedachte van de commissie Gunning dat we als gemeente een stevigere rol moeten pakken bij het borgen van de kwaliteit. Een rol die niet alleen gebaseerd is op formele gemeentelijke bevoegdheden, maar waarin we ons opstellen als hoeder van het belang van ouders en kinderen en de kwaliteitsverbetering aanjagen met alle middelen die ons ten dienst staan. Dat zullen we doen via:

1. *Gericht toezicht op de kwaliteit en strenge en snelle handhaving in die gevallen waar kinderdagverblijven niet aan de eisen voldoen;*

Dit is de kerntaak van de gemeente. De commissie spreekt ons terecht aan op de wijze waarop we deze hebben ingevuld. Een fundamentele bezinning is nodig op de wijze waarop de gemeente toeziet op de kwaliteit en die handhaaft. We moeten het toezicht op een andere wijze invullen. Ook moeten we scherper worden in de handhaving. Snel en doortastend optreden is noodzakelijk als de kwaliteit van een kinderdagverblijf op één of meer aspecten te wensen overlaat en de veiligheid van kinderen daardoor in het gedrang kan komen.

De visie moet op korte termijn ontwikkeld worden, voortbouwend op de inzichten die de commissie Gunning biedt en de uitkomsten van het verbetertraject. Daar waar landelijke afspraken belemmerend werken voor het uitvoeren van onze visie, kaarten we dat aan bij het Rijk.

Wij zien in het rapport daarnaast aanleiding om de verdeling van taken en bevoegdheden op het gebied van handhaving te heroverwegen. De commissie constateert kwetsbaarheid door de versnippering van capaciteit en kennis. Concentratie van de *uitvoering* van de handhaving is ons inziens noodzakelijk. Wij zullen in overleg met de stadsdelen vóór het zomerreces een onderbouwd voorstel aan u voorleggen over waar de bijbehorende *bestuurlijke* taken en bevoegdheden het best kunnen komen te liggen. In het voorstel gaan we ook in op de verdeling van taken en verantwoordelijkheden tussen de toezichhoudende en de handhavende functie. De commissie Gunning stelt terecht dat wij niet te lang bezig moeten zijn met structuren en procedures, de aandacht moet primair uitgaan naar de controle op achterblijvende kinderdagverblijven. Daarom moet de discussie over organisatie en sturing voor de zomer zijn afgerond.

2. *Ondersteuning ouders: informatievoorziening, signaalherkenning en versterking van de positie van ouders;*

Het is van belang te zorgen dat ouders goed geïnformeerd zijn over de kwaliteit van de verschillende instellingen in Amsterdam, zodat ze kwaliteit kunnen meewegen in hun keuze voor een kinderdagverblijf. De rapporten van de inspectie vormen een belangrijke bron van informatie. We nemen de suggestie van de commissie Gunning over om zolang de beroepskracht-kindratio in de Beleidsregels kwaliteit kinderopvang niet is aangescherpt, in het inspectierapport bij de aanvullende opmerkingen te vermelden of het vierogenprincipe wordt toegepast.

Ouders zijn een belangrijke schakel in het signaleren van mogelijk misbruik of ongewenste situaties. De ongemakkelijke werkelijkheid is dat kindermisbruik bestaat. Ouders moeten weten op welke signalen ze kunnen letten en wat ze vervolgens kunnen doen. Hierbij kan de gemeente een ondersteunende rol spelen in het geven van voorlichting.

De commissie Gunning constateert dat de invloed van oudercommissies beperkt is. Wij willen kijken of de gemeente een rol kan spelen in het versterken van de positie van ouders.

Het College gaat op korte termijn in overleg met Boink, de Belangenvereniging voor ouders in de kinderopvang over bovenstaande onderwerpen in overleg.

3. *Voortvarende uitvoering van de voorgestelde aanpak van wachtlijsten;*

Het Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen heeft hiertoe financiële middelen beschikbaar gesteld. Voldoende aanbod zorgt er in beginsel voor dat ouders kunnen kiezen voor kwaliteit.

4. *Amsterdamse kinderopvangorganisaties ondersteunen en stimuleren bij het verhogen van de kwaliteit.*

In april 2011 is op uitnodiging van de gemeente de Amsterdamse Taskforce van start gegaan. Daarin werken organisaties samen om de voortgang van de aanpak van de wachtlijsten te bewaken, de initiatieven van kinderopvang en onderwijs te ondersteunen en de ontwikkeling van integrale kindvoorzieningen te stimuleren (waarin onderwijs, Vroeg- en Voorschoolse Educatie en kinderopvang samenkomen). De gemeente zal in het overleg met de kinderopvangorganisaties stimuleren dat het werken met een eigen kwaliteitshandvest, mogelijk ook uit te werken tot een keurmerk, wordt opgepakt.

Ook zullen we overleggen met de Amsterdamse opleidingsinstellingen over de manier waarop de gemeente kan leren van hun praktijkervaringen.

5. Herkennen en oppakken signalen

De commissie Gunning concludeert dat er anders moet worden omgegaan met signalen en meldingen van seksueel misbruik. Alhoewel de commissie stelt dat zij niet heeft kunnen constateren dat er door betrokken functionarissen verwijtbare fouten zijn gemaakt, blijkt uit het onderzoek wel dat instanties en instellingen in hun eigen taakuitoefening of in de onderlinge samenwerking steken hebben laten vallen. Dit is nauwelijks een geruststelling, eerder een aansporing. Alle betrokken instellingen en instanties voelen de noodzaak van het instellen van één coördinatiepunt waar alle vermoedens en signalen van misbruik bij elkaar komen en het instellen van een (onderzoek naar) een beroepsregister.

Wij zijn van mening dat deze aanbevelingen met voorrang moeten worden opgevolgd. Het College voelt zich verantwoordelijk om te zorgen dat vóór het zomerreces duidelijk is waar het coördinatiepunt komt te liggen waar alle signalen samen komen.

Verder zijn wij van mening dat in de toekomst een casus over een vermoeden van misbruik alleen nog maar mag worden afgesloten als aannemelijk is dat er *geen* sprake is van misbruik. Nu komt het voor dat een casus wordt afgesloten als niet aannemelijk kan worden gemaakt dat er wel sprake is van misbruik.

De mogelijkheden van de uitwisseling van informatie tussen de verschillende instanties zullen worden uitgewerkt. Op korte termijn zal door het politiekorps en het Arrondissementsparket Amsterdam worden onderzocht hoe de door de commissie bepleite uitbreiding van de registratie van meldingen over mogelijk misbruik van kinderen kan worden ingevoerd. Daarbij betrekken wij zeker ook de aanbeveling om te onderzoeken de regionale verwijzindex Matchpoint hierin een rol kan vervullen. De uitkomsten van dit onderzoek zullen worden besproken binnen de Driehoek en aan u worden gemeld.

We zullen nog deze maand starten met casusoverleg (voor zover dat nog niet plaatsvindt) tussen alle betrokken partners (in elk geval AMK, politie, GGD, eventueel OM en/of andere instanties) op het gebied van signalen van seksueel misbruik van jonge kinderen.

De commissie Gunning constateert dat de kinderopvang vanwege de afwijkende financiering en structuur buiten de samenwerkingsverbanden van de Aanpak Kindermishandeling lijken te vallen. Wij onderzoeken of hierin in Amsterdam kan worden voorzien.

Bij een vermoeden van seksueel misbruik van kleine kinderen zal de zedenpolitie als regel altijd een gesprek met de ouders voeren. Dit gesprek moet in persoon plaatsvinden. Hierbij zal hulp worden ingeschakeld in gevallen waar taalproblemen dat noodzakelijk maken.

Overeenkomstig de Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik en de Aanwijzing opsporing en vervolging inzake kindermishandeling¹, voert de zedenpolitie

¹ De Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik van het College van Procureurs-Generaal van 1 november 2010 is in werking getreden op 1 januari 2011. De Aanwijzing opsporing en vervolging inzake kindermishandeling van het College van Procureurs-Generaal van 11 oktober

sinds 1 januari 2011 altijd overleg met een in zedenzaken gespecialiseerde officier van justitie van het Arrondissementsparket Amsterdam over de beslissing of er aanleiding bestaat voor het instellen van een strafrechtelijk onderzoek. Dit is ook in lijn met de aanbevelingen van de commissie Gunning

Waar het gaat om de aanpak van mogelijke daders, is in overleg met nationale en lokale partners een brede aanpak noodzakelijk. We hebben hiertoe een eerste brainstorm met het Rijk gehad. Deze brede aanpak zou gericht kunnen zijn op het verstoren van activiteiten van (potentiële) kindermisbruikers. Het kan hierbij zowel gaan om het fysiek volgen van zedendelinquenten als het opwerpen van digitale drempels. Er kan daarnaast gedacht worden aan het verstoren van de activiteiten van kinderpornogebruikers en de inzet van barrières voor de verspreiding van kinderpornomateriaal. Mogelijke verstoringsmaatregelen moeten nader worden gezien op uitvoerbaarheid, wenselijkheid en effectiviteit. Te denken valt aan maatregelen als het versturen van mail-bombardementen en het dwingen van verdachten tot het afstaan encryptiesleutel onder dreiging van celstraf.

Naast het adequaat reageren op signalen verdient ook het herkennen van signalen aandacht. We moeten onder ogen zien dat seksueel misbruik voorkomt en nooit voor honderd procent uit te bannen is. Extra alertheid is nodig van iedereen. Om signalen te herkennen is ook deskundigheidsbevordering van alle betrokken instanties van groot belang. Eerder hebben we al aangegeven dat we zullen bezien hoe wij ouders daarbij kunnen ondersteunen.

6. Tot slot

Naast opvang van kinderen in kinderdagverblijven, is ook aandacht nodig voor andere vormen van kinderopvang, zoals buitenschoolse opvang, opvang door of bij gastouders, peuterspeelzalen en overige oppasvoorzieningen. Overal waar jonge kinderen verblijven is een alertere houding noodzakelijk. Op dit moment is de rol van de overheid niet bij alle vormen van kinderopvang even prominent. Een pasklare oplossing om ouders te ondersteunen bij het creëren van een veilige omgeving voor hun kind in deze situaties, is niet voorhanden. Betrokken partijen als ouders, professionals en de overheid moeten hier in gezamenlijkheid mee aan de slag. We zullen ons hard maken om ook daar waar de rol van de overheid minder eenduidig is te doen wat we kunnen om ouders te ondersteunen.

2010 is in werking getreden op 1 november 2010. In deze laatste aanwijzing is eveneens aangegeven dat bij beslissingen voorafgaand aan en de uitvoering van opsporing en vervolging van kindermishandeling door politie en openbaar ministerie steeds contact onderhouden moet worden met andere betrokken instanties, in het bijzonder met het AMK.

We hopen hiermee een adequate eerste reactie te geven en zien uit naar overleg met u en alle andere betrokkenen.

Hoogachtend,
Mede namens het College, de Dagelijks Besturen van de stadsdelen en de Vierhoek,

burgemeester
mr. E.E. van der Laan